Р Е Ш Е Н И Е
№ 2555

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **9619** по описа за **2013** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Б. О. М. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ по нахд № 7060 по описа на СРС за 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 55891 от 13.06.2011 г. на Началник АНД Отдел „Пътна полиция" при СДВР, с което за нарушение по чл. 104а от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП на лицето е наложена глоба в размер на 50 (петдесет) лева и на основание чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 22 от Наредба I 3-1959/27.11.07/ДВ бр. 4/2008 г. се отнемат 6 (шест) контролни точки от СУМПС.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, свързани с несподеляне на доводите по същество, се моли решението да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответната страна, редовно призована, не изпраща представител.

Представителят на СГП предлага да се отхвърли касационната жалба като неоснователна и намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София- град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията, изложени в касационната жалба, разгледани по реда на чл. 217 и чл. 218 от АПК, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.
На първо място СРС, за да потвърди НП, е приел, че същото е постановено от компетентен орган и в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. На следващо място, е установил, че административното нарушение по ЗАНН е установено по безспорен начин и се изразява в това, че на 05.05.2011г. около 16:15 ч. в [населено място] по бул.Р. с посока по ул.П. П. към ул.И. шосе и пред стадион „Л.” лицето управлява лек автомобил „Б.” с рег. [рег.номер на МПС] , като по време на управлението използва мобилен телефон без устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете.
Следва да се има предвид, че СРС е възприел посочената фактическа обстановка за безспорно установена въз основа на събраните по делото доказателства като е кредитирал показанията на свидетеля-очевидец и актосъставител М. К. В. и съответно не е кредитирал показанията на свидетеля Б., пътуващ с водача.
От друга страна в касационната жалба се оспорва нарушението по същество, като не се споделят мотивите на СРС да не кредитира показанията на св.Б.. Въз основа на същите се твърди, че е доказано, че М. не е използвал мобилен апарат по време на движение.
Касационната инстанция намира изложените доводи в касационната жалба за неоснователни. Не са доказани твърденията на жалбоподателя, че е сложил ръка върху главата си, за да оправи прическата си, като твърди, че това негово действие е заблудило контролните органи. В жалбата до СРС се твърди, че лицето е било лишено от възможността да направи възражения, с което е нарушено правото му на защита, но на същото е била предоставена такава възможност, като то не е изложило възражения в АУАН, както след предявяването му, така и след това. От друга страна - свидетелят Н. Б. Б. твърди, че нарушителят го е боляла главата и затова се бил хванал за нея, а самият нарушител не излага подобно обстоятелство, а напротив изтъква друга причина, поради което правилно СРС не е кредитирал показанията на свидетеля и не е приел твърденията на жалбоподателя за доказани.
Следователно - правилно не са възприети от СРС възраженията за незаконосъобразност и неправилност на НП, за което СРС е изложил подробни съображения за доказаността на деянието, които доводи напълно се възприемат и от настоящата инстанция вкл. относно размера на наложената глоба, който е константен.
Следва да се има предвид, че СРС няма изложени мотиви във връзка с отнетите 6 контролни точки на основание чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал.1, т. 22 от Наредба I 3-1959/27.11.07/ДВ бр. 4/2008г., но същите не са административно наказание, визирано в чл.13 от ЗАНН, като видно от основанието за отнемането им –същите се отнемат въз основа на влязлото в сила НП, въпреки изписването им в НП, в която част и съответно няма жалба от лицето.
С оглед всичко изложено, жалбата е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила.
Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН Административен съд София- град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 7060 по описа на СРС за 2012г.
Решението е окончателно.

Председател: Членове: 1. 2.